

Előfizetési árak:

Egész évre . 6 kor. — fill.
Félévre . 3 „ — „
Negyedévre . 1 „ 50 „
Egyes szám ára 12 fill.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői iroda

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnaponként.

Széll Kálmán bécsi utja.

Pécs, 1900. február 9.

Olyan közönséges, megszokott dolog, hogy a magyar miniszterek Bécsbe szaladgáljanak és mégis Széll Kálmán keddi utazása olyan port vert föl, annyiféle kombinációnak adott merész röptű szárnyakat, hogy a féhivatalos cáfoló masina alig győzte agyonütögetni őket.

Persze egy kissé feltűnök is voltak ennek az utazásnak a külső körülményei. Hétfőn eete még a kormánypártban sem tudott róla senki s mikor a honatyák kedden gyülekezni kezdtek az országházban, meglepetéssel hallották, hogy a miniszterelnök kora reggel hirtelen felutazott Bécsbe. Mi sem volt természetesebb, mint hogy rögtön megindult a kombinációk árja, mit keres Széll Bécsben, vagy helyesebben szólva, mért keresik most a magyar miniszterelnököt a császárvárosban. Mert az kézenfekvő dolognak látszott, hogy Széll nem a maga jószántából ült a vonatra.

Ha csakugyan folyó ügyekről kellett referálnia, mért nem használta föl erre — az idővel okosan gazdálkodó szokása szerint — a vasárnapot; aztán azok a folyó ügyek estétől reggelig semmi esetre sem válhattak olyan sürgősekké, hogy még előtte való napon sem tudta az utazás sürgős voltát. Ha pedig már hétfőn tudta,

hogy másnap utazni fog, mért hallgatta el intimusai előtt is, hisz ilyen titkolózást folyó ügyek nem igazolnak.

Azok a kombinációk tehát, melyek a miniszterelnök váratlan utazásához fűződtek s azt fontos tanácskozásokkal hozták kapcsolatba, nem voltak alap nélküliek s ezt még inkább megerősítette a félhivatalos sajtónak szokatlanul nagy cáfolgatási buzgalma, amely buzgalom azonban különös módon akkor támadt föl benne, mikor a miniszterelnök már régen visszatért volt budavári palotájába.

Az eleinte tétovázó találgatások, a melyek kezdetben az ujonclétszám fölemelésével, majd az üresedésben levő és még ezután megüresedő miniszteri székek betöltésével híresztelték összefüggőnek ezt az utazást, most már határozottabb alakot öltenek abban az irányban, hogy a kiegyezési kérdések voltak ismét azok, melyek a miniszteri szalonkocsit mozgásba hozták Budapest és Bécs között.

Az osztrák pártok békekonferenciája hétfőn ült össze Bécsben és Széll már kedden reggel utazott: e kettő között összefüggésnek kell lenni, úgy mondták a politikai horizont időjósai és nem alaptalanul, mert ha csak magyar folyó ügyek szölgötték Bécsbe a miniszterelnököt, akkor mire magyarázandó ennek a külügyminiszterrel s a császári ház miniszter-

vel való tanácskozása? Hisz ha Széll a királyi audiencia és a budapesti vonat indulása közti időt nem tudta mivel agyonütögetni, sokkal természetesebb lett volna, hogy az új osztrák miniszterelnöknek adja vissza a látogatást, melyet ez pár nap előtt Budán tett.

De most ez egyszer ez az udvariasági aktus elmaradt s helyette Goluchowszky kapott vizitet, mert a békekonferencia ismét aktuálisá tette a kiegyezést. Az ugyanis már a konferencia első napján kétségtelenné vált, hogy igazi kibékülésről az osztrák parlament pártjai között szó sem lehet; csak az maradt kétséges, vajjon annyira összevesznek-e megint, hogy parlamenti tárgyalás egyáltalán lehetlenné válik, vagy lesz-e egy kis fegyverszünet, a mely alatt a függő közösügyek elintézését nyerhetnek.

Bécsben azonban fázna mind a két eshetőségtől. Mert ha az obstrukció a Reichsrathban megszakitás nélkül folyik, akkor az egész hatvanhetes berendezés alatt indul meg a föld, mert az obstrukció első dolga lesz megakadályozni a kvótaküldöttség és delegáció megválasztását.

Ha pedig igazi kibékülés nélkül, mintegy hallgatag megögyezéssel fegyverszünet következik be, ebbe az obstrukció pártok nem mehetnek bele más intencióval, minthogy a fegyverszünet alatt ho-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Bohém-estély. *)

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: Horkal Elemér.

... Gyorsan halad az idő s minden nap meghagyja a maga nyomát az embereken; nincs földi hatalom, mely ellent tudna állni vastogának. A ma még ifju, tetterős ember napról-napra belefárad az élet ezernyi küzdelmeibe, fejét lassacsán ősz hajszálak borítják s midőn elérkezik az idő, melyben szervezetünk gépének kerekei megtagadják a szolgálatot, ekkor vágyakozva tekintünk szét a menhely után, mely hátralevő napjainkra menedéket nyújt!...

A szinpadi király homlokáról a kellékes tárba kerül a fényes korona, vállairól a biborpalástot a ruhatárba helyezik, kezéből kiveszik hatalmának jogarát s az egész fény és pompából nem marad más, csak — az ember, a színész!

A tapsok, éljenzések viharának hangjai elvesznek, a szerzett babérok buja kövérségű levelei elhervadnak s az egész dicsőségből az

*) A pécsi színészek és hírlapírók által f. hó 8-án az „Országos Színészegyesület nyugdíjalapja“ és a „Vidéki Hírlapírók Országos Szövetségének“ nyugdíjalapja javára rendezett „Bohém-estély“-ről.

őreg korra nem marad más, mint néhány siker édes emléke.

Sivar, fárasztó élet, dicsteljes, de idegrentó mult, vigasztalan jövő, ez volt a színészek sorsa; nem jobb az övéknél a mi sorsunk, az ujságírók sorsa sem!...

... Nincs borzasztóbb a fáradságos aggkornál!

De mi reánk nem kerül a sor, hogy aggkorunkról gondoskodjunk, hiszen a mi idegtesztő munkánk idő előtt megássa sirunkat, nekünk csak arról az időről szabad s kell gondoskodnunk, midőn években aránylag fiatalon még, munkaképtelenül állunk a nagyvilágban.

Mert hiszen a mi fárasztó, idegtesztő, lélekölő munkánk, melylyel naponként éjszakázva fáradozunk közönségünk óhajainak, műigényeinek kielégítésén, hamar, óh nagyon hamar letaszit bennünket a szinpadról, kiragadja kezünkől a tollat, szánkából a talatot.

Az a test, mely fáradhatlan volt az ujdonságok, szenzációk hajhaszásában, hamar megtörik; agyunk, melyet túlfeszítettünk azzal a gondolattal, mivel elégsük ki örökké újat követelő közönségünket, hamar megbénul, lelkünk, melyre a legképtelenebb érzelmeket erőszakoltuk, hogy mulattatók, gyakran kedélyünk ellenére kacagtatók legyünk, belefásul a küzdelembe s ha néhány elröppent év mulva tükörbe pillantunk, saját „én“-ünk roncsaival állunk szemben!

Nem dicsekszünk. Az élet minden pá-

lyája nehéz, de kétszeresen nehéz a mienk, mert két életet élünk!

Az egyiket mint ujságíró, a másikat mint ember. S hogy hányszor kerül ellentétbe az ujságíró az emberrel, hányszor kell az előbbinek mosolygó arccal tenni azt, mi ellen az utóbbi lelke mélyéből tiltakozik, azt csak mi tudjuk.

Nincsenek önzetlen jóbarátaink, de annál több az ellenségünk.

Jó barátunk az, ki látszólagos hatalmunktól előnyt vár. Az a kéz, melyet nekünk nyujtanak, az a mosoly, mely felénk lebben, az az előzékenység, melylyel velünk bánnak, az nem az egyénnek, nem az embernek szól, hanem az ujságírónak!

S ha nem háláljuk ezt a kézszerítést, ezt a mosolyt, ha vakon nem teljesítjük azt, amit tőlünk kérnek, akkor pusztán emberek vagyunk s nekünk, mint embereknek, csak ellenségeink letetnek.

Gyakran megesett, hogy sziveinkbe a szerelem tavasza költözött, hiú ábrándképeket szögtünk meleg, barátságos otthonról, boldogító családi tűzhelyről, szóval feltámadt bennünk létjogosultságunk tudata s biztos révbe vágytunk, mint a sorsüldözött, fáradt vándor.

De hiába dobogott szívünk, hiába szeretünk, reménykedtünk s ha egyéniségünk képes volt is rokonszenvet kelteni, a leányos mamák felvállról vetették oda:

— Nősülni akar? Hiszen csak ujságíró!
Persze, egy hivatalnok többet ér. Annak biztos a kenyere s megvan a nyugdíja!

zandó határozatokkal boszulják meg magukat a rajtuk elkövetett sérelmekért. Erre pedig a kiegyezési kérdések s az ezekkel kapcsolatosan a 14. §-al üzött visszaélések a legalkalmasabbnak látszanak.

Hisz a Reichsrath többségének ama szavazata, mely a 14. §. eltörlése mellett nyilatkozott, nem valami biztató perspektívát nyújt a császárparagrafusos kiegyezési rendeletek jóváhagyására nézve. Ha a Reichsrath munkaképessége — bár csak időlegesen is — helyreáll, kétségtelen, hogy a többség elveti a 14. §. alapján kibocsátott rendeleteket, mert ezeket alkotmányértöknek tartja. Akkor pedig ezek a rendeletek az alkotmányi alaptörvény értelmében hatályukat veszítik s újra ki nem bocsáthatók, ha a Reichsrathot szét is kergetnék.

Ausztriában tehát ez esetben törvény tiltaná a reciprocitás betartását, a melyen a magyarországi egyoldala rendelkezés alapszik; nem lenne más megoldási mód, mint az áttérés a gazdasági elkülönzésre. De ezt az udvari politika semmi szín alatt nem engedi. Már pedig Ausztria Magyarország olyan alkotmányos birodalom, melyben az udvari politikának tüzzel-vassal érvényt szoktak szerezni, bármit rug-kapálódzik is ellene a népek alkotmányos képviselője. Mire való is lenne különben a dicső közös hadsereg, mely a birodalomnak külmegtámadások elleni védelmében hasztalan keresett babérait mindig az udvari politikának a birodalom népei ellen való érvényesítésében találta meg.

Az a kérdés tehát, hogy arra az esetre, ha az osztrák parlament a kiegyezési rendeleteket visszaveti, hogyan legyen fönthartható ennek dacára is a gazdasági közösség. Ez a kérdés volt az, mely Széll Kálmánt, a formulák nagymesterét most is Bécsbe szólította, hisz ő az, aki tud a fából vaskarikát faragni, rántsa ki hát

S mi kénytelenek voltunk átengedni a tért azoknak, akik nem »pusztán újságírók.« De felvirradt végre a mi boldogságunk hajnala is.

A létért való örökös küzdelemben összetömörült a bohém csapat s ezt mondák:

— Eddig és ne tovább! Elég volt a vigasztalan jövőből. Ha más nem, kecsgetessen bennünket az a tudat, hogy öreg napjainkra nem a nyomor vár reánk, hanem a jól megérdemelt nyugalom.

S az eszme testet öltött. Összeraktuk a filléreinket, felirtuk zászlónkra a jelszót:

»Egy mindnyájunkért, mindnyájan egyért!«

S megteremtettük nyugdíjintézetünket.

S hogy minél szilárdabban álljanak e magasztos épületek falai, hogy minél bizonyosabbak legyenek eme épületek fundamentumai, ez mindnyájunk közös vágya! S ez a vágy vezérelt bennünket akkor, midőn a tegnapi estély eszméje született, midőn ezt az estélyt a közönség jóakarata támaszkodva, rendeztük.

S nem csalódtunk! Az a közönség, melynek tevékeny szószólói voltunk s vagyunk, melynek érdekeit — kötelességünkhöz hiven — szívünkön hordva, mindenkor önzetlenül képviseltük s mely érdekeknek fáradhatlan harcosai vagyunk, az a közönség szeretetreméltó előzékenységgel, lekötő szolgálatkészséggel s pártfogásával, hathatós támogatásával segített nekünk megszilárdítani ama épületek falait, gondoskodott arról, hogy a

most a hinárból a végveszedelemmel fenyegetett összbiradalmi eszmét.

Hasztalan demontálnak, hasztalan taktikáznak, az összes zavaroknak oka Lajthán innen és túl mindig az az abszurd állapot marad, melyet földézték azzal, hogy a gazdasági közösség föntharthatóságát oroszakolják akkor, mikor annak minden törvényes és politikai feltétele hiányzik. Ha a törvényt érvényesíteni engedik s attérnek a gazdasági különválasra, mikor a törvénynek megfelelő szövetség a közösség föntharthatóságát köthető nem volt, ezzel egyszerre kivették volna az osztrák obstrukció méregfogát s már régen elintézhették volna valahogy a köztük dúló nyelvviszályt.

Most azonban, hogy az osztrákok agyarkodása azokat a mesterséges bástyákat is ledöntéssel fenyegeti, a melyekkel a senki által nem kívánt közösséget körülövezték, a zavart és viszálykodást Magyarországra is készülnek kiterjeszteni s azt kívánják, hogy a közösséget ne csak az osztrák alkotmányos népképviselőt nélkül, de egyenesen annak ellenére is tartsuk fön.

Erre azonban Magyarország talán még sem lesz kapható, bármilyen szemfényvesztő formulával is jöjjön Széll Kálmán ennek a keresztülvitelére, s reméljük, hogy ezért a mostani bécsi utat is hasztalan tette meg.

Utazás a halálba.

(A vonat elé feküdt.)

— Saját tudósítónktól. —

Felavatták már a budaikülvárosi pályaudvart is az öngyilkosok helyévé. 7-én reggel ugyanis közvetlen a pályaháznál a vonat elé feküdt egy ember s ott lelte szörnyű halálát.

Kühnel Janosnak hívják az öngyilkost. Pécssett, az Árpád utca 43. szám alatt lakott feleségével és két gyermekével, kik közül az egyik tizennyolcéves leány, a másik tizennégy-

maga részéről is hozzájáruljon öregségünk menhelyeinek fundamentumait rendíthetlenné tenni.

S midőn halatelt szívvél írjuk e sorokat, midőn örvendve számoljuk az egybegyült filléreket, bizalommal tekintünk a jövő felé, melyet ma már nem oly sivár, kietlennek találunk, mint eddig!

A valóban fényesen sikerült estélyről tudósításunk a következő:

(A színházban.)

Közönségünk mint ha csak tüntetni akart volna színészeink és a helyi sajtó munkásai iránt táplált rokonszenvével — zsufolásig megtöltötte a színházat.

A nézőtér páholyait, földszintjét, a pécsi közönség cremje foglalta el, míg az állóhelyet és karzatot a helybeli jogászifjuság legnagyobb része okkupálta, miután már a földszinten helyet kapni lehetetlen volt.

Az estély érdekes műsora az 52-ik gyalogezred zenekarának nyitányával kezdődött, mely igen szép zenei alkotás, a legvidámabb hangulatba ringatta a publikumot.

Kévessel nyolc óra előtt újra fellebbent a színházi függöny s kezdetét vette Nestroynak pompás egy felvonásos bohózata »A házimesterné felolvasása« melynek tulajdonképeni pontéje, hogy három nő szerepét három férfi játsza.

Leirhatatlan az a komikus s mégis közvetlen hatás, melyet ez a kacagtató apróság a publikumra gyakorolt.

éves fia. Ő maga negyvenegy éves volt s géplakatosként volt alkalmazva az űszőghi vasuti állomáson.

Általában józan munkás embernek ismerték s a napokban mégis megesett vele, hogy valami rossz társaságba keveredett s egy átmulatott éjszaka után másnap nem ment munkára.

Mikor kijózanodott, akkor látta csak, hogy mit tett és annyira szégyelte magát, hogy ismét elmúlt egy nap s ő még mindig nem állt munkába.

Ekkor meg már a büntetéstől, dorgálástól is kezdett félni s megint csak úgy tett, hogy bár elment hazulról, nem ment ki űszőghbe, hanem a városban kóborolt.

Az állomáson fel is tűnt elmaradása s mivel nem is üzent ki, hogy beteg, hétfőn kérdezősködtek utána, hogy miért nem megy munkába. Kedden pedig oda üzentek a lakására, hogy ha 7-én munkába nem áll, elbocsájtják és mással töltik be a helyét.

Felesége sirva kérlelte, batorította ezek után s rá is tudta beszélni, hogy 7-én kimegy űszőghbe és munkába áll.

7-én reggel ezzel a szándékkal indult utnak s felesége is elkísérte a vasuti pályaházhoz, nehogy időközben meggondolja magát és megint elmaradjon a munkáról.

A pályaháznál fel is ült Kühnel a reggeli félhat órai vonatra, melyen űszőghbe szokott kimenni. Felesége megnyugodva búcsúzott el tőle és batorította, hogy kérjen főnökeiktől bocsánatot, igérje meg, hogy ezután nem fog mulasztani és minden jól lesz.

Ugy látszik azonban, hogy a szerencsétlen ember mégse bizott magában. Lehet, hogy már előre eltökélt szándéka volt, hogy öngyilkossá lesz; az is lehet, hogy míg a vonat vele űszőgh felé robogott, az alatt az idő alatt vesztette el minden bátorságát és akaraterjét, elég az hozzá, hogy az alatt a rövid idő alatt, míg a vonat a központi pályaháztól a budaikülvárosi pályaudvarba ért, már megérelődött benne a szerencsétlen elhatározás, hogy véget vet életének.

Mikor azután a vonat a budaikülvárosi pályaháznál egy percre megállt, az elkéseredett ember a vonatról a jobb oldalon, hol csak a temetőfal húzódik és senki nem láthatta, leugrott és a mozdony elé futván, a sínekre feküdt. A nyakát tette rá a jobb sinre és a mint a vonat egy perc múlva megindult,

Németh Janos mint Kupak Anna, a legélethűbb házimesterné volt, melyet csak kapualjakban lehet látni s kitűnő karikatúrát csinált a bohózat eme alakjából.

Megenni valóan hercig, temperamentumos házimester leányt produkált Baróthi Irma, míg Nádassy József a minden ízében komikusnak született fiatal ember a megszólalásig hű szobaleányt mutatott be. Sarlay Kornél az »örégyüt« özv. Vandraccsek Nepomukné háziaszszonyt alakította, s a ki ismeri Sarlay maszkirozó képességét, az fogalmat alkothat magának arról a képről, melyet a mi »Nellink« a háziaszszony szerepében bemutatott.

Ezután ismét a pécsi 52-ik gyalogezred zenekara töltötte ki az időközöt s néhány induló, keringő, magyar népdal és chanson motívumából remekül összeállított trefás zeneegyveleget adott elő melyet a közönség lelkesen megtapsolt.

Majd néhány percnyi szünet után a bohém estély »schlager« je, a helybeli termékű és Nádassy Jóska türge tollát dicsérő, egy felvonásos parodisztikus bohózat, a »Thea estély Elektránál« vette kezdetét.

Általános meglepetést keltett a függöny felgördülésekor a valóban festői látványt nyújtó nyílt szin, melyen a klasszikus koturnusok a modern toalettek, népszinmű alakjainknak bokorugró szoknyái, s az exotikus operette alakok pazar jelmezeinek tarkasága, dacára a tömeges szinkülönbözetnek valami csodás harmoniában olvadt össze.

S elkezdődött a bohózat, melynek elő-

a mosdony elvágta a szerencsétlen nyakát, úgy, hogy feje beesett a simpár közé és csak egy kis bőr tartotta hátul össze a törzsszel.

Természetesen szörnyet halt a szerencsétlen, kinek tettét a baloldalon levő pályaháznál senki sem vehette észre s csak mikor a vonat az egy percnyi állás után elindult, akkor látta meg egy vasuti munkás, hogy a pályaházzal szemközti oldalon, a jobb sinen, közvetlen a vasuti jelző lámpa mellett egy összeroncolt, véres emberi törzs fekszik, feje pedig bent hever a két sín között.

Az öngyilkosság nagy riadalmat okozott a pályaháznál. A szörnyet halt emberen segíteni nem lehetvén, azonnal csak a hatósági vizsgálatra gondoltak s besiettek a város-házára, hogy jelentsék ott az öngyilkosságot. S mivel az öngyilkost fel is ismerték, feleségének árpád utcai lakására is hírnököt küldtek a szomorú, szörnyű gyászhirrel.

A szegény asszony még nem is ért haza s fia és leánya jajgatva fogadták s elmondták neki, hogy apjuk a budaikülvárosi állomáson a vonat elé feküdt és a vonat leszelte a fejét a nyakáról. Az asszony siránkozva rohant a városházára, honnan *Sárkány Ármán* tb. rendőrkapitány, *Tolnai Vilmos* dr. tisztiorvos és *Rangha József* ügyeletes őrmester kocsin azonnal az öngyilkosság színhelyére mentek s ott felvették az öngyilkosságról és az öngyilkosság helyéről s körülményeiről a jegyzőkönyvet. Az öngyilkos hulláját pedig beszállították a közvetlen közelben levő temető hullaházába, honnan csütörtökön temették el.

Kühnel János öngyilkossága az első eset, mely az új bűnvádi eljárás életbeletetése óta Pécsen történt s melyet, dacára, hogy az öngyilkosság teljesen be van igazolva s a gondatlanság mindenféleképp kizártnak tekinthető, a bűnvádi perrendtartás értelmében be kell jelenteni a királyi ügyészségnek. *Sárkány Ármán* tb. rendőrkapitány 7-én ki is hallgatta az öngyilkos feleségét és a budaikülvárosi pályaház személyzetét s az összes jegyzőkönyveket áttette a királyi ügyészséghez.

— **Az előfizetési díjakkal** hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szíves beküldésére kéri a kiadó hivatal.

adása alatt publikumunk ki nem jött a kacagásból.

A szellemes mondások, humoros jelenetek, vegyítve a klasszikus drámák eget verő monológjaival oly kedély hullámmást idéztek elő a nézőtérén, hogy a közönség nem egyszer zavarta meg zajos tappsal az előadást.

Igen nagy hatást értek el a darabba szőtt kuplék és énekszámok is, melyek mind egyikét többször megújrazták.

De nem csak a nézőtérén hódított a jókedv, hanem volt elég abból a színpadon is. Szinte meglátszott a szereplőkön, hogy az egyszer fesztelenül, a maguk otthonában lévőnek érzik magukat a színpadon s pezsgő vidámságukban ebből az egy felvonásos apróságnak minden alakjából mesteri alkotásokat csináltak.

Szóval bohém volt ott a színpadon mindenki a tragikától a komikusig.

Valóban sajnáljuk, hogy bővebben és minden egyes szereplő alakításával külön-külön nem foglalkozhatunk.

De hiszen erre nincs is a jelen esetben szükség.

Nem dicsőséget, siker szaporulatot, babérokat aratni léptek Thália papnői és papjai tegnap a színpadra, ők csak mulattatni akarták a jelenlevőket, megmutatni a különbséget a rideg, a szerző szavaihoz kötött színész és a vidám, gondtalan bohém között. Meg akarták halálni a publikumnak azt a valóban kitüntető támogatást, melylyel filléreivel segítette megerősíteni ama nagy épület oszlopait.

Mi ujság?

— **(Kitüntetések a csendőrség-nél.)** A csendőrségi jutalmazási alaphól a VI-ik számú csendőrkerületben — hová a pécsi szárnyparancsnokság is tartozik — 8 egyén nyert 105 frt jutalmat; a *Török Ferenc*-féle alapítványból 7 egyén 110 frt jutalommal, a *dombrádi Nagy Gyula*-féle jutalomdíjból 1 őrmester 40 frttal lett kitüntetve. Ezekon kívül 13 egyén 870 forint jutalmat nyert a belügyminisztertől. A honvédelmi miniszter által dicsérő okirattal lettek kitüntetve: *Erdélyi Sándor*, VI. sz. csendőrkerületbeli őrmester, 14 évi csendőrségi szolgálati ideje alatt mindenkor kiváló buzgalommal és szakértelemmel teljesített eredménydus szolgálataiért; *Kardos Géza* és *Fodor Mihály* VI. sz. csendőrkerületbeli őrmesterek, a közbiztonsági szolgálatban, különösen közveszély idején a veszélyeztetett lakosság és közvagyon megoltalmazása körül kifejtett tevékenységükért; *Ugrai Lőrinc* és *Miklós Péter* VI. sz. csendőrkerületbeli őrsvezetők és címzetes őrmesterek 134 betöréses lopás kiderítése és ez alkalommal 21 egyénnek mint tettes és 72 egyénnek mint orgazdának a kiderítése és kézrekerítéseért; *Balarsics József* VI. sz. csendőrkerületbeli őrmester 2 gyilkosság, 1 rablás, 4 betöréses lopás, 29 lopás, 1 gyújtogatás, 5 család 1 okirathamítás és másnemű cselekményeknek hosszas fáradsággal teljesített nyomozás által eszközölt felderítése és a tettesek letartóztatásáért.

— **(Segédjegyző választás.)** A napokban tartották meg a garéi, ujonnan rendszeresített segédjegyzői állásra a választást. A nyolczszáz korona évi fizetéssel javadalmazott segédjegyzői állásra csak egy pályázó jelentkezett s ennélfogva a pályázó, *Jakab József* szalantai segédjegyző, Garéban segédjegyzővé megválasztott.

— **(Nem jutalomért tette.)** Az öreg *Gujanovics Gábor* negyven esztendeig hűséges bérese volt *Siskovics Tamás*nak. A mikor a gazdája meghalt, báró *Vojnicshoz* a főispánhoz szegődött el a szó szoros értelmében öregbéresnek. Végtelenül derék, becsületes munkás volt s küldött is neki a földművelésügyi miniszter ötven forint jutalmat, meg egy

S az elismerésnek az a spontán megnyilatkozása, melyben közönségünk minden szereplőt s az egész ensemble-t részesítette az a minduntalan felhangzó zajos taps és éljenzés, többet mondott minden nyomtatott betűnél, nagyobb volt mint akár mely kritika dicsérő jelzőinek halmaza.

Az elmés bohóság sikerén:

Jeszzenszky Irén (Elektra). *Hadrik Anna* (Medea). *Tibor Lóri* (Szulamith). *Szekula Sári* (Mimóza). *Mezey Andor* (Lear). *Sebestyén Géza* (Shylok). *Bátosi Endre* (Othello). *Delli Lajos* (Romeo). *Tissay Dezső* (Dachslmayer). *Németh János* (Goldstein Számi). *Nádassy József* (Vuncsi). *Nagy Vilma* (Dajka) és a kisebb szerepekben a karszemélyzet tagjai táradoztak.

(A bálteremben.)

Alig gördült le a függöny utoljára a színházban, a színészek és ujságírók gárdájából alakított rendező-bizottság elfoglalta helyét a Vigadó percel-utcai bejáratánál, hogy az érkező hölgyeket fogadja.

S dicsekvés nélkül mondhatjuk, hogy a rendezői jelvényekkel diszitett gárdának, színházi előadás után néhány perccel már alaposan dolga akadt, mert gyors egymásutánban érkeztek a bál hölgyvendégei, s nemsokára megtelt a terem, melyben kevéssel tízenegy óra előtt, *Farkas Sándor* zenekarának hangjai mellett táncra perdültek a párok.

Az eleinte a »kezdés nehézségeit«

diszoklevelet. A pénzt is, meg az okmányt is a napokban akarta átadni neki ünnepélyesen *Szalai Mátyás*, a szabadkai rendőrkapitány, ki is ment a Verusics pusztára, ahol az öreg szolgált, de hiába. Az öreg tudniillik nem várta be a jutalmat, aznap reggel meghalt. Mint, hogyha azt mondta volna: — Nem jutalomért ettem, amit tettem. Becsületből.

— **(Adomány.)** A baranyamegyei katonai hadastyán betegsegélyző egyletnek *Frigyes főherceg* 100 koronát adományozott.

— **(Kinevezés.)** Báró *Fejérváry Imre* főispán *Nagy Jenő* dárda lakos joghallgatót, megkivánt minősítéseinek egy év alatt való megszerzésének kötelezettsége mellett, a dárdai járási főszolgabírósághoz közigazgatási gyakornokká kinevezte.

— **(Kitüntetés.)** *Thaly Emil* miniszteri tanácsost, a sz. I. cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság forgalmi és a mohács-pécsi vasut üzletigazgatóját a bolgár fejedelem a »du Merite Civile«-rend tiszti nagykeresztjével üntette ki.

— **(Pénzügyi közgyűlés.)** A »Pécs baranyai központi takarékpénztár részvénytársaság« vasárnap délelőtt 10 órakor *Sey László* kir. tanácsos választott elnök elnöklelet alatt közgyűlést tartott, melyen az igazgatóság tagjain kívül a részvényesek közül is igen számosan jelentek meg. A közgyűlés elhatározta, hogy a takarékpénztár a múlt év 27569 forint 47 krnyi tiszta jövedelméből részvényenként negyven korona osztalékot fizet s ezzel kapcsolatban az elért szép anyagi eredmény és kifejtett buzgó működésért *Varga Elek* takarékpénztári igazgatónak jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. Ezután a tisztújítás következett, mely alkalommal ugy az igazgatóság, mint a felügyelő bizottság múlt évi tagjai mindannyian egyhangulag megválasztattak. E szerint az igazgatóság tagjai: *Varga Elek*, *Eizer János*, *Erreth János*, *Heindlhoffer József*, *Justus Lipót*, *Mazali József*, *Neumann Ignác*, *Papp József*, *Schönherr Mihály*, *Szeifritz Antal* és *Nagy Ferenc*. A felügyelő bizottság tagjai: *Hinka László*, *Ivankovics István*, *Reinfeld Imre* és *Zavaros Péter*.

— **(Megharapta a kutya.)** Szerdán este a szigeti országoton egy kutya, min-

pező fagyosság csakhamar elolvadt a csárdás tüzes ütemei mellett.

Az első csárdás végeztével már szinte zugva hangzott fel a »hogy volt« s beállott az a kedélyes, fesztelen hangulat, mely éppen a bohémek multságának egyik jellegzetes tulajdonsága.

A multság a legjobb kedvben a késő reggeli órákig tartott s már a hajnal hasadt a keleti égboltról, midőn vége szakadt a multságának.

Az első négyest hatvannegy pár táncolta.

Pécsen ez volt az első táncestély, melyet a színészek karöltve az ujságírókkal rendeztek s így, őszintén szólva, felve az első kísérlet nehézségeitől, a közönség közönyétől, csak szorongva mertünk vállalkozásunk sikerére gondolni, dacára annak, hogy eme vállalkozásunkkal két valódi jótékony cél szolgálatába állottunk.

Közönségünk biztató és kitüntető erkölcsi és anyagi támogatása azonban eloszlatta minden kételyünket s ismételtlen meggyőződött bennünket amaz örvendetes tényről, hogy Pécs város publikuma táradhatlan ott, hol méltánylást érdemlő jótékony célok — pártolásáról van szó.

. . . S most azzal kellene a bohém estéről szóló referadánkat végezni, hogy »a jelen volt hölgyek névsorát, amennyiben ezt kiküldött tudósítónknak sikerült összeállítani, a következőkben adjuk:«

Igen ám, mélyen tisztelt Hölgyeim, csak-

den ok nélkül, neki ugrott egy kis fiúnak és bal lábszárán megharapta. A megharapott fiút *Király Istvánnak* hívják. Nyomban bevezették a városházára, hol sebet *Tolnai Vilmos dr.* tisztiorvos kiégette. A harapós kutya *Bócai József*, szigetországi lakos kutyája, melyet állatorvosi megfigyelés végett kiszállítottak a gyepmesteri telepre.

— **(A pécsi és vidéki tanítónők egyesülete)** ez évi első rendes hangversenyét f. hó 18-án d. u. 4 órakor rendezi a Vigadó nagytermében. A műsor első pontját a velünk rokon finn nép szokásait és jellemét tárgyaló felolvasás képezi, melyet *Leordinay Dominika* urhölgy ad elő. Az előadás érdekességét és vonzóerejét nagyban emeli azon körülmény, hogy a finn nép költészetét és zenéjét is bemutatják. *Szabó Györgyike* urhölgy *»Az idegen zászló«* című költeményt szavalja; *Schneider Istvánné* urhölgy, kinek gyönyörű hangját oly örömmel hallgatjuk, finn dalokat énekel, míg *Kaltnecker Iona* urhölgy zongorán ad elő egyes zenedarabokat. Nagy öröme szolgált az egyesületnek, hogy *Messey Andor* szintársulatunk kitűnő tagja megígérte közreműködését. Ezenkívül *Radocsay Mariska* urhölgy egy monologot, *Meglich Erzsébet* pedig hegedűn Beethoven egy szonátáját adja elő. Az egyesület tagjai tagsági jegyükkel léphetnek be, nem tagok 1 kor. beléptit díjat fizetnek.

— **(Az autonómiai kongresszusról.)** Az autonómiai kongresszuson kedden *Possgay József* is beszélt. Possgay feltételül kívánja az alapok és alapítványok azonnali kiadását a püspökök kinevezésénél a kormány mellőzését és az autonómia hatáskörének megállapítását a papi javadalmak és közalapítványi plébániák kezelésénél és betöltésénél a kormány befolyásának megszüntetését, az iskolák feletti jogot, mert csak ezek után hiszi, hogy főpapi és papi egyének az állam jogtalan nyomása alól felszabadulnak. Az összkatholikusok függetlenségének alapját is ebben látja. Csonka és jogok eladása által szervezett autonómiát károsabbnak tart, mint semilyent, mert ha nincs autonómia, akkor még mindig megmarad az agitálás, a rekrimináció fogvere; de ha olyan autonómiát szervez ez a kongresszus, mely csak a mai viszonyokhoz alkalmazkodik, akkor a jövőben nyomást fog gyakorolni a fejlődésre. Az általános tárgyalás alapjául kisebbség javaslatát ajánlja, Horánszky indítványát ellenzi.

— **(Járványok a vidéken.)** Közeledik a tavasz s így lassanként megszűnnek a téli évadban gyors egymásutánban fellépett

hogy az a bökkenő, hogy a bohém bálon nem sikerült ezt a bizonyos kiküldött tudósító feltalálni, mert akárhol látott az ember egy az ujságíró gardából való bohém fiút, annak mindnyájának rendezői jelvény diszelt a kabátján, úgy, hogy a táncosok között nem akadt egyetlen tudósító sem, mert mindannyian rendezők és táncosok voltunk.

Igy hát nem fejezhetjük be azzal referadánkat, hogy amaz összegyűlt hölgykoszoru minden egyes virágszálát külön megnevezzük, hanem kijelentjük, hogy bájos volt ez a koszoru, melynek keretében a szebbnél-szebb virágok diszlettek; fenségesen szép volt ez a koszoru, mintha Flóra istenasszony legpompásabb remekét, a bohémeknek szánta volna!

Az estélyen fölfizettek: Báró dr. Fehérvári Imre főispán 50 kor., Majorossy Imre polgármester 20 k., Fekete Mihály ügyvéd 10 k., Kindl József 10 k., Schiller József 10 k., Reeh György 10 k., Kondor Béla 10 k., Vaszary Gyula 8 k., dr. Toldi Béla 8 k., Szeifric N. 6 k., Schönnerr Mihály 6 k., özv. Bartha Rezsóné 5 k., Pleininger Ferenc 4 k., Schvabach Zs. 4 k., Pintér Erreth Matild 4 k., Márks N. 2 k., Lenkei Lajos 2 k., Vilhelm N. 2 k., Deutsch Béla 2 k., Krausz Béni 2 k., Németh János 2 k., Németh Jánosné 2 k., dr. Kaufér Mór 2 k., Jankovits N. 2 k., Sey László 2 k., Nádasy Józsefné 2 k.

járványos megbetegedések. Így Szaporca, Raád és Bozsók községekben, ahol körülbelül négy héten át járványosan lépett fel a roncsoló toroklob, a járvány most megszűnt. Német-Ürögh községben azonban a vörheny lépett fel járványosan, minek megállítására már megtették a legkörültekintőbb óvintézkedéseket. S így az enyhülő időjárást tekintve, reményelhető, hogy mihamarább megszabadulnak vidéki községeink a járványos megbetegedésektől, melyek az ideai téli évadban, dacára a hatóságok gyors és erélyes óvrendszabályainak tetemes pusztításokat vittek véghez.

— **(Hogyan címezzük a Budapestre szóló leveleket?)** A budapesti posta- és táviradaigazgatóság felkéri a közönséget, hogy saját érdekében a levelezések gyorsabb kézbesítése és a postai alkalmazottak amugy is terhes szolgálatának megkönnyítése végett a Budapestre szóló levelezések címiratán az utca és házszámok kívül még a közigazgatási kerület (I—X-ig) és lehetőleg az emelet és ajtó számát is írja ki s ily eljárásra vidéki ismerőseit kérje fel.

— **(Farsang.)** Nagy a panasz, hogy nehéz az élet! A rettenetes jajszó végig hangzik egész Európán betöltve hegyet, völgyet. S mégis mindenki mulat. A hány testület, annyi bál, annyi táncmulatság, melyek bizony, bármely szolidan rendeztetnek is, a résztvevő egyének részéről mégis pénzbe kerülnek. S ha valaki nem rendez bált, avagy nem megy táncestélyre, mulat a bálokon kívül. Kávéházak, korcsmák tanui a szóló avagy kisebb társas mulatságoknak. Sőt az utcák bizonyítják leginkább, hogy éppen a szegényebb néposztály tagjai használják fel a farsangot leginkább. Az álarcosok serege, az egyes kávéházakból, korcsmákból haza bandukoló éjjeli alakok között nemcsak a vagyonos osztály van képviselve, hanem úgy szólván tele részben a szegényebb néposztály is. Az élet drága s a farsangban mégis jut mindenkinek egy kis mulatságra, inkább megvon magától valami szükségeset.

— **(A változatosság gyönyörködtet.)** mondja a közmondás. No nem mindenben! Itt van pl. az idő. Vajjon ki fog gyönyörködni az idő gyors változásán? Tegnap gyönyörű tavaszi nap volt, ma borongós, őszi képet öltött a táj. Tegnap az utak, szárazak jók voltak, ma ismét sáros, fléni kell, hogy az ember lábbelije beenn ragad. Igen, ha huza-mos szárazság, tikkasztó hőség után megváltozik az idő s dörög az ég, hull az eső, a szél sivit, igen akkor a szobából gyönyörködik az ember a természet fenséges rémes játékán, midőn a sötét felhőket áttöri a fényes napsugár s tisztulni kezd az égbolt, ki ne örülne akkor az idő változásának? De most, mikor oly jól esnek az enyhe napsugár, bizony most hogy ismét beborult s leszállt a köd, óh ez oly leverőleg hat az ember kedélyére! A nélkül, hogy bárki megfigyelve észrevenné, a rossz idő deprimálólólag hat az ember kedélyvilágára, bizonyos fokban csökkenik mindenkinek a vigsága. S mi az oka? — a szomorú idő! Így van biz az. Tehát a változatosság nem mindenkor gyönyörködtet. Ez azonban nem dönti meg a közmondás igazságát, a mennyiben van egy másik sarkigazság: minden szabály alól van kivétel, tehát el kell fogadni mégis, hogy a változatosság gyönyörködtet.

— **(A régi bélyegek.)** A m. kir. postaigazgatóság értesíti és figyelmezteti a közönséget, hogy a régi bélyegek és postai ér-

tékjegyek még három hónapig érvényesek. A hatfilléres zárt levelezőlapok szintén érvényben maradnak s az ujakat csak akkor bocsátják ki, ha a régiéek egészen elfogytak.

— **(A szigetvári izraelita nőegylet)** f. hó 17-én saját pénztára javára a Korona szálloda nagytermében táncestélyt rendez. Belépti-díj: személyenkint 2 korona. Kezdeté este fél 9 órakor. Felfűzések a jótékony cél érdekében szívesen fogadtatnak.

— **(Már ismét a képes levelezőlapok.)** Csak nemrég adtunk hírt olvasóinknak azokról a közforgalomba került nem is annyira trágár mint inkább izetlen és erkölcsértő levelezőlapokról, melyeket egy helybeli könyvkereskedő bocsátott áruba. S most már ismét az ilyen képes levelezőlapokról szól az ének, ezuttal azonban nem helyi termékről van szó. A képes levelezőlapok, melyeken nem is egy női alak, paradicsomi kosztűmben van lepingálva, s melyek némelyike fővárosi chambres-separés jeleneteket ábrázol, budapesti cégjegyzéssel vannak ellátva, anélkül azonban, hogy az ezeket a trágárságokat készítő vállalat, vagy az áruba bocsátó kereskedő neve rajta lenne. A helybeli pósthivatalhoz is valami nyolc darab ilyen »Anzichts«-kártya érkezett kézbesítés végett, a pósthivatal azonban, tekintettel az ez ügyben kibocsátott kereskedelemügyi miniszteri rendeletre, eme képes levelezőlapok kézbesítését megtagadta, azokat hivatalosan elkobozta. Így talán a postahivatal dicséretre méltó erélyes intézkedései folytán csökkenni fog azok száma, kik az ilyen trágárságokat áruba bocsátják, de azoké is, kik az ilyen képes levelezőlapokat küldeni nem szégyenlik.

— **(Nagy farsangi estély.)** A pécsi Munkásképző Egyület folyó hó 24-én (szombaton) nagy farsangi estélyt rendez a Scholz-féle sörcsarnokban. Belépti-díj 1 korona. A farsangi estély mulattató műsorból lesz összeállítva s utána tánc lesz.

— **(A vidéki hírlapirodalom köréből.)** *Miklós Gyula*, volt pécsi hírlapíró, a kassai »Pannonia« szerkesztésétől visszalépett és e hó elsején átvette Kassán a »Felsőmagyarország« politikai napilap felelős szerkesztését.

— **(Birósági előléptetések.)** *Havas Jenő*, kaposvári és *Abay Leo*, szegvárdi törvényszéki bírák a VIII-ik fizetési osztály 1-ső fokozatába, — *Maurer Frigyes*, dárdai járásbíró, *Szarka Jenő*, pécsi ítélőtáblai tanácsjegyző, *Sebestyén Lajos Béla* és *Klie Lajos*, szegvárdi aljárásbírák és *Obetko Dezső dr.* pécsi aljárásbíró a IX-ik fizetési osztály 2 ik fokozatába lettek előléptetve.

— **(Gazdasági cselédek jutalmazása.)** Vármegyénk egyes gazdaságaiban hosszabb időig szolgáló hét gazdasági cseléd és munkás jutalmazására a földművelési miniszter száz-száz korona pénzbeli jutalmat és dicsérő oklevelet küldött. A jutalmakat Dunaszekcsőn szép ünnepség mellett osztotta ki *Darócy Aladár dr.*, főispáni titkár, ki *Szinkovich Károly*, mohácsi főszolgabíró, *Margittai Péter* és *Rüll Béla dr.*, mohácsi ügyvédek kíséretében utazott ki Dunaszekcsőre. A megjutalmazott cselédek között *Gyenits Antal* a legöregebb, ki már ötven év óta szolgál, a *Jankovich Bésán-féle* uradalomban.

— **(Nyugalomba vonuló járásbíró.)** *Horváth Mór*, pécsvárad kir. járásbíró beadta nyugdíjaztatása iránti kérvényét. Horváth 1872. január 1-je óta áll a pécsvárad kir. járásbírói székében, azelőtt pedig Baranyavármegye baranyavári járásának Német-Bólyban székelő szolgabírája volt.

— **(Tolvaj cigányasszony.)** Vamost István zsemenye pnsztai lakos, már huzamosabb idő óta észrevette, hogy az udvaron öibe rakott fáját valaki dézsmálja. Megunva a dolgot, tegnap este fiával együtt lesbe állt s sikerült is nekik a tettest Savanya Mari cigányasszony személyében elcsipni, épen akkor, midőn a kerítésből kifeszített léceken nyert résen át néhány hasáb fát kilopott. A cigányasszony mikor megfogták égre-földre esküdzött, hogy ő csak akkor járt először a fa körül, de persze nem hittek neki, hanem átadták a bíróságnak.

— **(Tűzoltó bál.)** Február hó 3-án a Vigadó termeit óriási közönség töltötte meg. A táncteremben alig lehetett lépni, az étteremben már féltiz órákor nem lehetett leülni. A tűzoltó testület tartotta bálját, melyet Vaszary Gyula, Zsolnay Imre, Reeh György, Tróber Aladár, Sarkány Armin, Oberhammer Antal, főparancsnok, Csizmadia Géza, Saághy Kálmán, Sillay Béla, Eötvös Jenő stb. tiszteltek meg látogatásukkal. A veterán egyesület az elnök vezetése mellett kisebb küldöttséggel képviseltette magát a táncestélyen. Felülfizettek az estélyre: Róthmüller Károly 40 k. Zsolnay Vilmos és Szilapák Rudolf, 20 k. Bedő testvérek, Brix Ferenc, Ivánkovits István, Rueprecht János Vaszary Gyula 10 k. Biró József, Marton Miksa 8 k. Deutsch N., Schiller József, 6. k. Zsolnay Imre, Mayerhoffer András és Nick Károly 5 k. Hircy Ferenc, ifj. Krausz Béni, Spitzer Béni, özv. Tausz Vilmosné, Koncsicska József 4 k. Kregec Ágoston, Wilhelm N. Ritzl Péter, Guth Ignác 3 k. Reeh György, Dollinger András, Goldberger N., Lauber Viktor, Büttner József, Kaltnecker Károly, Rueprecht István, Szeibert Fülöp, ifj. Sedivi Ferenc, Till István, Sándorffy Adolf, Perenc István, Stern N. Muss József, Márx Nándor 2 k. Klein Rezső, Merkl István, Szalay N., Rueprecht N., Silhanek Márton, ifj. Kindl József, Tausz N., Zelms Gyula, Szemrad Tivadar 1 k. Göttinger József 40 fill. kiknek a rendezőség ezuton is köszönetet mond. A cs. és kir. 52. gyalogezred zenekarának közreműködése mellett kora reggelig táncoltak fokozódó jókedvvel.

— **(Alakuló ünnepély.)** A pécsi Petőfi kör részben a népkönyha, részben pedig az alakuló kör könyvtára javára folyó hó 4-én a Scholz féle sörcsarnokban alakuló ünnepélyt rendezett. A himnus éneklése után Weiss Sandor a kör elnöke mondta el megnyitó beszédét. Majd „A szürke köpeny” egy felvonásos bohózatot adtak elő. Az egyes szereplők mondókáikat szépen betanulták s el is mondták. A kuplé énekesek között Bálint Ferencet kell megdicsérnünk szép hangjáért. Majd Büchler Gyula lépett a pódiumra s Gabányitól a Házasság élet című monologot adta elő közvetlenséggel. „Lydia” tragédia 4 képből következett most, melyben az előadók igyekezetét kell kiemelnünk. Lang Mariska szavalt azután értelmesen, szépen. Végül Ungár Adolf a kör haznagya tartotta meg záró beszédét, buzdítván a tagokat kitartásra s munkára. A műsor után tánc volt.

— **(Vadászati szerencsétlenség áldozata.)** Burchard-Bélaváry Aladárt, a 8-ik honvédhuszárezrednek Keszthelyen állomásozó hadnagyát, egy vadászatán szerencsétlenség érte. Fegyvere véletlenül elsült és a fiatal hadnagy meglötte magát. Szülei a fővárosba vitték a klinikára, hol azonban meghalt. Haláláról a pécsi 8-ik honvédhuszárezred tisztikara gyászjelentést adott ki. A fiatal hadnagy temetése hétfőn délután 3 órákor volt Budapesten az üllői-uton lévő klinikából általános részvét mellett.

— **(Elsülyedt malmok.)** A Duna zajlása következtében Mohácson a jég nagy robajjal ment neki a Simonkovich Mihály és Peics István, majd pedig a Felker Mihály és Vinkovics György tulajdonát képező s a szigeti

parton kikötött két hajómalomnak, melyek a kapott lék következtében elsülyedtek.

— **(Hustolvajok.)** Mohácson eddig ismeretlen tettesek elloptak özv. Leovics Pálné s vele egy házban lakó Leovics Istvánné kárára 12 sonkát, 5 tábla szalonnát és egy disznósajtot. Megjegyzendő, hogy az ellopott húst egy az udvaron lévő rossz fabódében füstölték, a honnan a tolvajok könnyen elophatták. A csendőrség nyomozza az ismeretlen tolvajokat.

— **(Pocsolyába fult.)** Simon Balázs darázi lakost Darázon halva találták. Eleinte azt gondolták, hogy Simon valamely büntény áldozata, de a várdai kir. járásbíró részéről kiszállott boncoló bizottság megállapította, hogy a szerencsétlen ember tulsok pálinkát öntött a garatra, minek következtében az utcán arcával lefelé elesett s mély pocsolyába fult.

— **(Vasorru banya.)** Valóságos „vasorru banya” hírében áll Angyó Jánosné szül. Kiss Zsuzsa pilisi lakos, a ki gyilkos kézzel már nem egy ártatlan magzatot küldött a másvilágra. Ez a veszedelmes kuruzsló asszony most végre börtönbe került; mert kiderült, hogy a napokban Janatka Juli cseléd leánynak fojtotta meg bűvös szereivel kis magzatját. A „vasorru banya”-hoz Csapó Borbála vezette a szerencsétlen leányzót, hogy szerelmi magzatától megszabadítsa. A gonosz asszony manipulációját a rendőrség fedezte föl, a kit letartóztatott és átadta őt a szegzárdi kir. ügyészségnek. Janatka Juli szeretője volt Kiss Istvánnak, a kit kártyázás közben szurt le Császár István.

— **(A külföldi gyufa ellen.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter tudomására jutott, hogy külföldi gyufagyárak gyártmányait a valóságnak meg nem felelő oly jelzők alatt hozzák forgalomba, a melyek a vevő közönségben azt a hiszemet keltik, hogy magyar gyártmányt vesznek. Így például egyik külföldi gyár a gyufáit „Magyar biztonsági népgyufa” címkével ellátott dobozokban hozza forgalomba. Az ily visszaélések megállítására és a hazai ipar védelme szempontjából a miniszter utasította az iparhatóságokat, hogy a mennyiben hasonló visszaélések tudomására jutnak, a felelős egyén ellen az iparhatósági eljárást tegyék folyamatba.

— **(Leszurta a vasvillával.)** Kovács István és Finta József madocsi lakosok nem a legjobb viszonyban éltek kis falujokban. Az ellenszenv, harag és gyűlölet annyira fokozódott bennök egymás iránt, hogy a napokban, a mint Kovács a mezőre trágyát szállított, találkozott Fintával, a ki némi szóváltás után kocsijáról lekapta a vasvillát és azzal leszurta. Kovácsnak sebe életveszélyes.

— **(Kosárfonó tanfolyam Pécsváradon.)** Köztudomásu dolog, hogy a földmiv. miniszter, nagy súlyt fektet a házi ipar fejlődésére. Ennek folytán az ország több helységében, hol a kosárfonáshoz szükséges anyag könnyen beszerezhető, kosárfonó tanfolyamot állított fel. A legújabb időben egy ilyen kosárfonó tanfolyam Pécsváradon szervezetett, melynek már most is — Komlósi Elek gazdasági szaktanár erélyes felügyelete alatt — alig négy heti működése után igen szép eredménye van, mennyiben teljesen tapasztalatlan emberek kosárfonásra, gyékény és egyéb házi cikkek készítésére betanítottak és bámulatra méltó milyen ügyesen gyakorolják azt. Örömmel konstatáljuk, hogy a miniszter intenciója és elve — a szegény népnek némiképp segítségére lenni, azok nyomorát enyhíteni és segélynyújtással állapotukat türethetővé tenni — teljesen valósul is. Ezenkívül Komlósi Elek, tanár — kinek székhelye Pécsen van — minden héten 3-szor a Szentlőrincen szervezett gazdasági

téli tanfolyamon tart szakoktatásokat örvedetes sikerrel. Ezekre az előadásokra is nagy számú látogató jelenik meg és az érdekes előadásokat mindenkor érdeklődéssel hallgatják végig.

— **(Elhunyt lelkész.)** Abai Nagy Ignác, kölkedi református lelkész, életének 63 ik évében meghalt. Az elhunyt az alsó-baranya-bácsi reform. egyházmegyének legidősebb tanácsbírája volt. Dolgozott a lapokba is. Temetésén Varga Zsigmond, mohácsi reform. lelkész mondott gyönyörű bucsuztatót.

— **(Táncmulatságok Villányban.)** Február hó 1-én tartotta a villányi ipartestület szokásos táncestélyét a „Központi Kávéház” helyiségében. — A villányi vasuti al-tisztek február hó 3-án a „Malom”-hoz címzett szálloda összes helyiségében valóban szép és sikerült táncmulatságot rendeztek. A terem remekül volt diszítve vasuti jelvényekkel. A négyest két szalonban 80 pár táncolta. A mulatság reggel 8 órákor ért véget. A táncestélyen Szedlák Antal állomásfőnök és neje is megjelent, ugyszintén a többi tisztek is. Február hó 10-én (szombaton) a villányi aranyifjuság a központi kávéház összes helyiségeiben a létesítendő ovoda alap javára táncestélyt rendezett. Belépti díj családonként 6 korona, személyenként 3 korona. Kezdeté este 8 órákor.

— **(Bevált miniszeri rendelet.)** A miniszeri rendeleteknek egyik sajátos tulajdonsága, hogy rendszerint fogantatás nélkül a hivatalfőnökök fiókjaiban hevernek, vagy ha már fogantatba vétetnek is, akkor olyanok, mint a szentelt víz, mely se nem árt, sem nem használ. Dicséretes kivétel azonban ez alól a kereskedelmi miniszter legutóbbi rendelete, mely arról szól, hogy az ujságok, nem mint eddig a levelekkel, hanem külön kézbesítők által nyomban megérkezésük után kézbesíttessenek. Csak alig másfél hete, hegy nálunk fogantatba vették ezt a miniszeri rendeletet s bizony merjük állítani, hogy egészen jól bevált. Az ujságok most alig egy fél órára a megérkezés után már a kávéházi vendégek és előfizetők kezeiben vannak, úgy, hogy most nem kell várni, míg a levélszortirozással sokszor délutáni három óráig elfoglalt levelhordó valamikor négy óra után kerül az ujságelőfizetőkhez. Ez a miniszeri rendelet tehát igen szépen bevált s hír szerint nemcsak nálunk, hanem hasonlólag minden nagyobb városban, hol az ujságok későn való kézbesítése már szinte mizériává nőtte ki magát.

— **(Kutyák által kiderített gyilkosság.)** Zomba tolnamegyei községben a kutyák egy kis gyermek holttestét kaparták ki, a melyről dr. Lang Frigyes megállapította, hogy a talált kisedet nyakát késsel szurták keresztül s már körülbelül három hete áshattak el. A csendőrség erélyesen nyomozza a gyilkos anyát, de eredményre eddig még nem jutott.

— **(Milleniumi képeslevelezőlapok.)** Az ezredéves kiállítás tartama alatt az állam százazrekre menő képeslevelezőlapokat nyomtatott, melyeken a hét vezér vérszerződése, Árpád vezérré választása, a magyarok bejövetele és több ilyen hazafias történelmi kép volt rajzolva, melyek a kiállítás tartama alatt elég kelendőségnek örvedtek. Most azonban, midőn szerte foszlott a milleniumi

láz, midőn a hazafias képek helyét trágár pikáns levelezőlapok foglalták el, természetesen senkinek sem kellene ezek az ezredéves levelezőlapok, melyekből kétszázézernél több van még az állam birtokában. S hogy valahogy mégis tudjanak ezeken a képeslevelezőlapokon, a pécsi m. kir. postaigazgatóság most kétezer darab ilyen levelezőlapot küldött a tanfelügyelőségnek azon kérelemmel, hogy az ifuság körében terjessze és árusítsa. A millenniumi képes levelezőlapok ára most két fillér.

— **(Távgyalogló nő.)** Kjeldseth Anna asszony megtette azt, hogy egy fillért nélkül négy hónap alatt gyalog ment Tromsöből Párisba. A bátor asszony nem rég érkezett meg Párisba, de utközben olyan keserű tapasztalatai voltak, hogy, mint mondja, tízezer frankért sem vállalkoznék arra, hogy ugyanazt az utat gyalog és pénz nélkül még egyszer megtegye. Kjeldseth asszony fiatal özvegy, szabad és független, de vagyona nincs. Férje szerkesztő volt és mikor meghalt, fiatal nejére csak adósságokat hagyott. Az özvegy egy napon elhatározta, hogy a norvég kis városkából utra kel. Krisztiániából Göteborgba hajón utazott, az ut többi részét azonban mindenütt gyalog tette meg. Amikor Göteborgba érkezett, csak ötven fillér volt a zsebében. Ez egy kis összegből maradt, amelyet Krisztiániában néhány munkával keresett. Az üdv hadseregéhez fordult, de elutasították és egy pár jószívű ember adott neki annyi pénzt, hogy utazását folytathassa. Koppenhágába érve, másfél korona hetibérért szolgálónak volt kénytelen beállni. Németországon át sok bajjal járt az utazás. Hildesheimben nagyon barátságosan fogadták, de tolokodó férfiak is sokszor közeltek hozzá, hogy alig tudott tőlük megszabadulni. Egyszer eltévedt az erdőben és miután másfél napig nem evett, egy cigánybandára akadt, amely megvendégelte. Ruhája a hosszú vándorlás alatt elszakadt és amikor Párisba ért, oly gyöngének érezte magát, hogy alig állt a lábán. A Figaro egyik munkatársa adott neki segítséget.

— **(A selyemtenyésztők figyelmébe.)** Az egyik legjövendelműbb mellékfoglalkozása népünknek a selyemtenyésztés, mely annyi sok szegénynek ad kenyeret épen azon időben, midőn a mezei munka mellett könnyen elvégezhető a selyemtenyésztéssel járó pár heti vesződés. Mint az előző években, úgy most is figyelmeztetjük a selyemtenyésztéssel foglalkozni akarókat, hogy ebbeli szándékukat jelentsék be a rendőrségnél. Örvendetes a tényésztőkre, hogy a gubók ára emelkedett. Az I. osztályu gubók 2 korona 20 fillér, a II. osztályu gubók 1 korona 60 fillér és a hasznavehetetlen gubók 20 fillérral váltanak be.

— **(Mégmérgezett sertés.)** Jozsipopovits Teréznek hétfőn este elhullott egy hizó sertése. Mikor felbontották a vizsgálat úgy találta, hogy a sertést megmérgezték. A káros feljeleotette az esetet és előadta a gyanuját is, mely szerint egyik szomszédasszonya mérgezte meg a sertést. Most a rendőrség folytatja ez ügyben a vizsgálatot.

— **(Meglopott kocsisok.)** Papp István vállalkozónál kocsisok szolgálnak Harmadás Ferenc, Krémer János és Budnarovics József. Az istállóban tartogatták ruháikat s tegnap este egy vidéki atyafinak adtak ugyanott szállást. Az azután éjjel összeszedte a kocsisok ruháit, az udvar kerítésén kimászott és megugrott a lopott ruhákkal. A rendőrség keresi a tolvajt.

— **(Értekezlet az új bünvádi eljárás ügyében.)** Hétfőn délelőtt 11 órakor báró Fejérváry Imre dr. főispán hivatalos helyiségében a vármegyeházán értekezlet volt az új bünvádi eljárás, illetve a rendőrségi és szolgabírói hatóságok részére kiadott belügyminiszteri rendelet ügyében. Az értekezleten résztvettek Sável Kálmán kir. főügyész,

Tormay Károly alispán, Darócy Aladár dr. főispáni titkár, az összes járási főbírák, Vassary Gyula rendőrkapitány és Sárkány Ármin tb. rendőrkapitány. Az értekezleten csak általános-ságban kértek és kaptak a főbírák és a rendőrkapitányság felvilágosító magyarázatokat a nyomozási rendeletre vonatkozólag a főügyésztől s mégis eltartott félkettőig az értekezlet, melyet t. hó 10-én (szombaton) folytatnak a törvényszéki palotában.

— **(Néhány szó a népkonyháról.)** Tagadhatlan, hogy városunk egyik legszükségesebb és leghumánusabb intézménye a népkonyha, mely fennállása óta épen a legnagyobb szükség idejében, a téli hónapok alatt 500—600 embernek biztosítja a betevő falatot. S most eme humanus intézmény, — mint egy illetékes helyről hozzánk érkezett panaszos levélből értesülünk — ugyszólván a csőd szélén áll, mi főleg a közönségnek részvétlensége és közönyére vezethető vissza, mely közöny azonban leginkább a társadalom hátrányára van. Mert az eddig a népkonyha által élelmezett szegények, ha (mi reményeljük nem fog bekövetkezni) a népkonyha üdvös működését beszüntetni volna kénytelen, az éhségtől kinnova alkalmatlankodó koldusokká vagy közbiztonság veszélyes egyénekké válnának. S ezért a népkonyhát fenntartó pécsi jótékony nőegylet ismételten felkéri a közönséget hogy akár pénzbeli, akár terménybéli adományával segítségére legyen a nőegyletnek, a népkonyha fenntartásának a szegények élelmezésének humanus munkájában. A népkonyha az idén ötszáz szegényt élelmez a következő éttrenddel:

vasárnap 26 kiló hús, 4 zsák burgonya
hétfő 100 liter bab
kedd 100 liter lencse
szerda 7 zsák burgonya
csütörtök 26 kiló hús, 1 hordó káposzta
péntek 1 mm. lisztből metélt, 20 kiló darával

szombat 80 kiléből rizs leves, mi a nőegyletnek havi ezerhatszáz-ezernyolcszáz korona kiadást okoz.

A napokban négyszázhuszonegy korona 66 fillér adomány érkezett a népkonyha javára, mely *Dragonescu* Dömjén m. kir. pénzügyigazgató gyűjtése volt. Azonkívül a népkonyhára adakoztak Mende Lajosné és Kráczonyi Ferenc 10—10 koronát. A pécsi jótékony nőegylet mindeme adományokért, a kegyes jótévedőknek ez uton fejezi ki hálás köszönetét.

— **(A szigetvári kath. jótékony nőegylet)** szombaton rendezte jelmezes télyét, mely igen jól sikerült. Jelmezben jelentek meg Müller Giza, Kozári Edéné, Puskás Ella, Cseke Lina, Bohár Józsa, Petrics Ferencné, Balog Mariska, Lupka Beláné (Nagy-Kanizsa), Cserta Mariska, Udvary Irma, Cseke M. (Csemites), Pál Viki, Maurer Amalia. A négyeseket 60 pár táncolta. A sikerült estély csak reggel ért véget.

— **(Elsikkasztott kölcsönök.)** Kustár Istvántól Pauli János kovácssegéd kölcsönkért tegnapelőtt egy nadrágot és két gyűrűt. A nadrágot azért kérte kölcsön, hogy abban haza utazzék Nagykanizsára; a gyűrűket pedig azért, hogy megmutassa atyjának otthon, mint saját szerzeményét. Azonban nem utazott haza, hanem a Zöldfa-korcsmában zálogba csapta a gyűrűket. A káros feljelentésére a rendőrség megindította ellene az eljárást.

— **(A régi ezüst váltópénz bevéltása.)** A m. kir. pénzügyminiszter az ausztriai értékű 20, 10 és 5 kros ezüstváltópénz bevéltásának engedélyezése tárgyában rendelet adatott ki, melynek értelmében megengedi, hogy a váltópénztári teendőkkal megbízott kir. állampénztárak és adóhivatalok a forgalmon kívül helyezett ausztriai értékű 20 kros, 10 kros és 5 kros ezüst váltópénzt, a melynek bevéltási határideje már lejárt, a jelen rendelet közzétételétől számítandó egy

éven belül, a névérték 50 százalékaival bevéltathassák.

— **(Regényes tolvaj.)** Regényes hajlamai lehettek annak a tolvajnak, aki f. hó 4-én a bar-sellyei olvasókör helyiségében járt. A reggeli órákban, mikor a kör helyiségében rendesen nincs senki, besettenkedett oda s mást nem találván elmozdithatót, a nyitva felejtett könyvtár-szekrényből két kötetre való regényt csent el. A kár csupán 4 kor. A regényes tolvajnak egyébként a nyomán vannak.

— **(A bányászstrájk híre.)** Szerencsére csak a hírről beszélhetünk. Arról van ugyanis szó, hogy néhány nappal ezelőtt az a hír szivárgott ki, hogy Bányatelepen, Szabolcsra és Szászvárotra bányászstrájk van készülőben. Ezt a hírt természetesen azok kolportálták, kiknek érdekében volt békéltenséget előidézni s ha ez sikerül, kellőképen odahatni, hogy a strájk tényleg meglegyen. Szerencsére azonban a pécsi és vidéki bányászok legtöbb része komolyabb gondolkozásu férfi, családosa emberek, kiknek legkevésbé sem érdekük télviz idején esetleg kenyerüket veszteni. Azok az állítólag a strájkmozgalom megindítására irányuló s szétszórt piros cédulák pedig teljesen ártalmatlan papirszeletek, melyek inkább békítőleg hatnak. Az volt ugyanis a cédulákra nyomtatva, hogy a mi bányamunkásaink, ha netán oly bányavidékekről kapnának felhívást a munkára, mely vidékeken a strájk már bevégtelt tény, ne fogadják el eme felszólításokat, ne zavarják munkástársaikat a strájkolásban, hanem maradjanak szépen odahaza. S így a bányászstrájkokról keringő hírek semmivé foszlanak, csend és nyugalom honol mindentelé!

— **(Kiszedett pénz.)** Landsner Ferenc, bányatelepi lakosnak a felesége ezelőtt egy évvel eltávozott valahová Szlavóniába s magával vitte Landsnernek 400 forintjáról szóló takarékpénztári könyvét, melyre vonatkozólag Landsner mit tehetett mást, mint letiltatta a pénzt a Takarékpénztárnál, illetve kijelentette, hogy csak saját nevalírására fizessék azt esetleg ki. A minap azután egy ember jött a Takarékpénztárba és befizetett a könyvre öt forintot. Majd pár nap múlva ismét megjelent ugyanezen ember és kivett 320 forintot. Először a pénzt csak aláírásra akarták neki kiadni s az le is írta Landsner nevének kezdőbetűjét, de keze reszketett nagyon s tovább nem írta a nevet. Azoban a Takarékpénztárban nem látták a dolgot gyanusnak s kifizették neki a pénzt. Most azután kisült, hogy az asszony bizta meg az illetőt, hogy vegye ki a pénzt, s Landsnert így megkárosították. A káros feljelentésére az ügyben a rendőrség megindította a vizsgálatot.

— **(Postamester kerestetik.)** A zalavármegyei Becsehelyen egy harmadosztályu postamesteri állás van üresedésben. Pályázati ajánlatok három hét alatt adandók be a pécsi m. kir. posta- és táviridagazgatósághoz.

— **(Öngyilkos csendőr.)** Nagy-Dorogh tolnamegyei községben mult szombaton Kiss János csendőr szolgálati fegyverével a laktanyában fejbe lőtte magát s rögtön meghalt. Tettének okát nem tudják.

(Községek átcsatolása.) A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Baranyavármegye közönségéhez intézett rendeletével *Darázs, Hercegmárok, Kisfalud és Bodolya községek a ba-*

ranyavári járásból a mohácsi járáshoz, továbbá a pécsi kir. törvényszék területén belül fekvő szóbanlevő községek törvénykezési tekintetben a mohácsi kir. járásbíró, vagyis mint telekkönyvi hatóság területéhez és végül a dardai kir. adóhivatal területéhez tartozó fentemlített községek a mohácsi kir. adóhivatal területéhez csatoltattak át. Ezen új törvénykezési beosztás f. évi április hó 1-én lép életbe, míg a pénzügyi beosztás már okt. hó 1-én lépett hatályba.

(Csaló házasságközvetítő.) Már megirtuk, hogy *Schenk* Jakab házasságközvetítő mily ravasz furtanggal csalt ki *Fekete* Mihály szegzárdi gőzmalomtulajdonostól 100 koronát. A csaló házasságközvetítő most hurokra akadt Mohácson, a hol a csendőrség elfogta.

(Kaposvár utcai poétája.) Szomorú véget ért Kaposvárott Harangozó Imre, az utca poétája, akit Somogy megye kicsinye-nagyja ismert. Mint ugyanis nekünk jelentik, az utcán megszilajodott és vadul száguldó lovakat akart kötőféken ragadni, de azok őt teperték le és valósággal a felismerhetlenségig összerugdosták, így halt kínos halálra. Harangozó Imre a sors szeszélyes játékából züllött az utca rimszerzőjévé. Nem utolsó szenvedélynek volt áldozata: a műkedvelésnek. Valamikor minden jótékony célra rendezett műkedvelőelőadások ő volt a Maecenása, aki szinte két kézzel szórta az ezreket és saját uri házában egész előadások folytak jótékony célra. Szegények nagy áldozatokra kész gyámolítójukat bírták Harangozóban, akinek aztán csakhamar sikerült vagyonát szétesztani. Magának azonban sohasem jutott eszébe, visszaköszölni amit adott. Változatos pályát futott be az előkelő ember. Elszegényedve harangozó, orgonahúzó, táviratkihordó, gyalogpostás, utcaseprő, eszimatizáló, plakátragasztó, száz embernek keze-laba lett, de legfőképpen a színészeknek. A színészet iránt végsőig megőrizte leikes szeretetét. És értett is hozzá. Nincs az a kellékes, aki a szükséges holmikat úgy össze tudta volna hordani, mint ő. Halálával elérvült a látványos Muzsa Kaposvárott. A normanapokra alkalmi rigmusokat is szerzett. Álljon itt ezekből:

Csak az Isten engedné azt megérnem,
Oly szerumot föltalálni én nekem,
Hogy aki azzal oltja a sebeket
Élésében soha adót nem fizet.

Nem minden célzás nélkül írott ez a rimés sóhajta sem:

Adjon Isten jó újévet Kaposvár
Ne legyen egy lakód, aki gyalog jár,
Én is azon pénzen amit ma adnak
Koldulni egy mankót veszek magamnak.

Törvénykezés.

§ Az első esküdtzéki tárgyalások. Mint már megirtuk, az első büntető esküdtzéki tárgyalás hétfőn lesz a pécsi törvényszéken. Tárgyalás alá kerül szándékos emberöléssel vádolt *Dobler* Pál, szabari erdőőr bűnügye. Kedden lesz a másik esküdtzéki tárgyalás, melyen gyilkosság büntetével vádolt *Mock* Antal és gyilkosság büntetében való részességgel terhelt *Mock* Józsefné szül. *Centner* Julia bűnügye kerül tárgyalás alá.

§ Az első esküdtzéki tárgyalás Szegzárdon. A pécsi kir. tábla területéhez tartozó pécsi, szegzárdi, kaposvári és kanizsai törvényszékek között elsőnek a szegzárdi törvényszék tartott bűnügyi esküdtzéki végtagyálást. E hó 5-én és 6-án folyt le a szegzárdi esküdtzék első tárgyalása. *Szászi* János szegzárdi lakos előtt ítélték, a ki 1899. évi október 21-én

saját pincéjébe borkóstolóra hívta meg *Körösztös* János szegzárdi földmivest és ott kalapáccsal agyonverte. Hét halálos ütést mért rá, azután kivonszolta a préház mellé és *Cserak* Sándor hegypásztornak ő maga jelentette, hogy egy meggyilkolt ember fekszik a préház mellett. A gyanu mindjárt Szászira irányult, a ki tettét a csendőrség előtt be is vallotta, de később vallomását visszavonta és a tárgyalás alatt is konokul tagadott. Azonban a tanúk és a bűnjelek kétségtelenné tették, hogy ő követte el a gyilkosságot. Szászi 35 éves szegzárdi földbirtokos, a kinek vagyona meghaladja az 50.000 forintot. A tárgyaláson *Selc* József törvényszéki elnök elnökölt; a a védelmet dr. *Steiner* Lajos szegzárdi ügyvéd teljesítette. 58 tanút hallgattak ki, a kik egytől-egyig terhelőleg vallottak. A tárgyalás iránt rendkívül nagy volt az érdeklődés. Még a vidékről is sokan mentek be a tárgyalásra. Ugy az ügyész, mint a védő is élt visszavetési jogával és a behívott 28 esküdtzéki tag közül 7-7-et visszavetettek. A vádlott örültséget szimulált, de dr. *Hangel* Ignác, dr. *Lévay* Ignác és dr. *Spitzer* Manó orvosok konstatálták, hogy Szászi elméje normális és akkor is beszámítható állapotban volt, mikor a bűntényt elkövette. Az esküdtek hétnél több szóval kimondták, hogy Szászi bűnös *Körösztös* János meggyilkolásában. Ezután a törvényszék visszavonult és kihirdette az ítéletet, mely szerint a vádlottat 10 évi fegyházra ítélte. A védő semmisségi panaszt jelentett be.

§ Rendőr virtus. Duna-Szekcsőn 1899. évi augusztus 15-én tűz ütött ki és pedig *Stein* Mátyás házában, mit *Balázs* József rendőr a szigetről észrevett. Kötelességéhez híven rögtön a helyszínére sietett, de akkor már csak parazsat látott ott. Az összecsődült szomszédok még mindig aggódtak, hogy a parázstól kigyullad az ő házuk is és ezért szóltak *Balázsnak*, hogy hordasson vizet a parázásra. Ez felszólította *Csombor* Istvánt, hogy fogjon be és hordja lajt számra s vizet. *Csombor* ellentállott a felszólításának egyszerűen azon okból, hogy nincs lova, hát be sem foghatja. A rendőr nem fogadta el e mentegetőzést és ismételtén felszólította, hogy fogjon be. Ekkor *Csombor* oda-nyilatkozott, hogy a feleségét csak nem foghatja be s a beszéd közben megérintette, minden panasz szándék nélkül *Balázs* kezét. Több sem kellett. *Balázs* rendőri tekintélyét látta megsértve, mit torolatlanul nem hagyhatott. Rendőri tekintélyének helyreállítása céljából pofonütötte *Csombor* Istvánt. Erre természetesen megindult az eljárás s mára idézték be a főtárgyalásra az érdekelt feleken kívül a tanukat is. *Balázs* tagadott, mindent tagadott, de a tanúk ellene vallottak. E tanuvallomások alapján aztán a kir. törvényszék a hivatalos hatalommal való visszaélésben mondta ki bűnösnek s ennek megfelelőleg 30 korona fő és 10 korona mellékbüntetésre, illetve három napi fegyházra ítélte el jogerősen.

Tanügy.

(Iskolaszék választás. Villányban e hó 4-én választották meg három évre az új iskolaszéket. Elnök lett: *Koch* Ede plébános, alelnök *Worlicsek* Károly szállodatulajdonos, gondnok *Mayer* Sebestyén és *Kolbach* József,

jegyző, *Seiler* Gábor kántortanító, ki egyuttal a tantestület képviselője. Rendes tagok: *Király* István tisztartó (az uradalom részéről), *Básler* Jakab, *Tengler* Ádám, *Kelbert* Ádám, *Nagl* Ádám *Bauer* János és *Frita* György, pótagok: *Hasz* György, *Schuth* Vilmos és *Maurer* József.

(Államsegély. A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter *Móritz* Imre volt regényei tanító özvegyének 458 korona nyugdíj pótló államsegélyt engedélyezett.

(Jóváhagyott tanítóválasztás. A városi iskolaszék részéről a város közigazgatási bizottságának tegnapi ülésén bejelentették, hogy az üresedésben volt tanítói állásra *Légrády* László választották meg. A választást a bizottság jóváhagyólag tudomásul vette.

Közgazdaság.

□ Pécs kazánjai. *Kovácsfi* Kálmán kir. főmérnök a közigazgatási bizottság tegnapi ülésén előterjesztette a kazánbiztos múlt évi jelentését. E szerint a múlt évben összesen 130 kazán volt üzemben Pécsen. Viznyomásmos vizsgálat történt a múlt évben 46; azonosítás 2; revízió 36; szemle 118. Üzemen kívül volt 21 kazán. Stabil kazán 116; lokomobil 14; ipari 112; gazdasági 10 és egyéb 8. Kazánrendőri kihágás 1 volt; javításba utaltatott 1 kazán. Üzembeszűntetést 2 malom jelentett be s ipartelep 1 keletkezett s ez szappangyár volt.

□ Egy pénztár mérlege. Kaposvárott a »Délsomogyi Takarékpénztár« most adta ki múlt évi mérlegét. A mérleg szerint a takarékpénztárnál a részvénytőke 36.000 frt, tartaléktőke 16.012 frt, betét 309.968 frt, pénzkészlet 17.661 frt, váltók 286.897 frt, kölcsön 28.016 fét. nyereség 8066 frt, osztalék 20 korona.

□ A munkás-szerződés. A mezőgazdasági munkások szerződésai eddig a városi Tanács előtt kötöttek. Tegnap *Majorossy* Imre polgármester a város közigazgatási bizottságában előterjesztést tett, hogy a mezőgazdasági bizottsággal egyetértőleg irjanak fel a földmivelésügyi miniszterhez, hogy a munkás-szerződés ezentúl a rendőrkapitányság előtt köthessenek s csak aláírás és jóváhagyás végett terjesztessenek a városi Tanács elé. Az előterjesztés elfogadtatott s véleményezés végett a mezőgazdasági bizottságnak kiadatott.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1900. évi február hó 10. napján tartott neuvásán.

Az árak métermázsanként számíttatnak.

Buza új 7.—7.30; ó —.—.—.—; kétszeres új 6.—6.20; rozs ó —.—.—.—; új 5.70—5.90; árpa őszi 5.20.—5.40.; — tavaszi 0.00.—.—; zab tavaszi 4.70—5.00; új —.—.—.—; búkköny —.—; kukorica ó 0.00—0.00; új 0.—0.—.—; széna 2.00—2.30; szalma 1.20—1.40.

Kinálát: gyenge, mintegy 120 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
ZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő
berendezést

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve
papirmetsző,
sodronyfűző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó
stb. géppel, melyek segélyével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,

papi és ügyvédi nyomtatványok

jó papiron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenállók,

kerékpár-jelvényes stb.)

kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.